

Не мої каструлі

(Картинка з натури)

День до полудня хилив.
Вийшов я із фірми
І в їдальню повалив
До рудої Ірми.
Тротуар – немов черинь,
Як узвар – повітря,
Голова через теплінь –
Як в печі макітра.
Чимчикую, щось бубню
Про огонь, що гоїть,
Й уявляю вже меню
Ірми дорогої...
Раптом гальма, наче пес,
Завищали хвацько!
Підвів очі: «Мерседес».
З нього вийшов дядько,
Ув обійми взяв мене
І труснув, як грушу:
– Я – з Парижа! Я – турне!
Я спитати мушу:
То ти є пенсіонер?
Я привіз каструлі!
Хочу ось вручить, хай сер
Варить барабулі!
Вирвався з рук:

– Облиш, чума,

Дикі тарабари,
Бо на посуд твій нема
В мене зараз тари.
А по-друге, я спішу
В справах, йолі-палі!
А тому одне прошу:
Їхав би ти далі!
Але той блага – і край:
– Не вбивайсь печаллю!
Від квартири ключ лиш

Сам товар доставлю!
Я відразу й погодивсь:
Ключ дав та адресу,
П'ять разів перехрестивсь,
Щоб позбутись стресу,
І промовив шахраю:
– Завези по блату,
Бо обчистили мою
Позавчора хату!
В того погляд вмить причах:
– Не поїду, сину,
Бо прикинув: на цей шлях
Треба бак бензину!
Я полегшено зітхнув,
А «турист з Парижа»
Так від мене дременував,
Як від пастки миша!
Аж дивлюсь – поліцпатруль
Мчить... Тож переймаю
І кажу: – Данило Жмуль.
Цінну вістку маю:
– Ген, уже за кілометр,
«Мерседеса» спина,
У яким бандитський метр
Утіка. скотина!
Ви робіте розворот –
І газуйте, друзі,
Бо втече той ідіот
До своїх французів!
Всеозброєне дівча
Опустило вії:
– Наш маршрут передбача
Зовсім інші дії.
І машина вартових
Нагадала кулю...
дай – Втім, побачити я встиг

В ній одну каструлю.
...Йду наступного я дня,
Жую бутерброда,
Коли знову доганя
Мене...біла «Хонда».
І вилазить та ж чума,
Що втекла учора,
Наче брата, обійма:
– Я єсть турок Жора!
Ну а ти – пенсіонер,
Бо глаза округлі.
Я хочу тобі, повер,
Подаріть каструлі!
Від почутого мені
Стало зле спочатку,
Потім кольки навісні
Влізли під лопатку,
Зашуміло в голові,
Піт закапав з лоба...
Так стояв хвилин зо дві,
Як стовпа подоба –
Та й отямивсь накінець,
І з вогнем не грався:
В божевільню навпростець,
Наче хорт, погнався...
В божевільні лікарям
Виклав у деталях
Про дива, що бачив сам,
Ніби у спектаклях.
Ті уважно кожен факт
Мій занотували –
Й одягли мене в халат,
В ліжечко поклали,
Прив'язали міцно так,
Наче астронавта,
Щось штрикнули у сідак

Й прорекли: – Неправда!
Буть такого не могло,
Щоби без наркозу
Будь-кому якесь мурло
Роздавало посуд!
Ось пройдете повний курс
Від шизофренії –
Отоді мізковий струс,
Може, дасть надії!
...В божевільні, вочевидь,
Мав я провалляться
Як придурок довгу мить,
Та всміхнулось щастя.
Упізнав мене медбрат,
Котрий в Ірми-пані
Замовля, як я, салат
І млинці в сметані.
Він негайно розв'язав,
Випустив із люлі.
Я за це пообіцяв
Дві йому каструлі.
...До рудої з фірми йду,
У думках – не їжа,
Я на стріч жадану жду
З турком із Парижа.
Позираю крадькома
Все на автотрасу,
Чи не котиться чума –
Хочу здатись зразу.
Я каструлі ті візьму,
Що б не сталося потім,
Бо потрібно же комусь
Шахраю дати спокій.
А до того ж, відберу
У поліцпатрульних
Позапланову журу:
Де подіть каструлі?
Виглядає і медбрат
На мою подяку.
Та й вторгую на салат
І ковбаску всяку.
Раптом гальм шалений писк
«Опеля» підносить,
Із якого – пики блиск,
Що знайома досить.
Я хутенько – до вікна,
Звідти – аж дві дулі:
– Ось тобі від Кабана
Вилиті каструлі!
І зірвався легковик
З місця, як ракета!..
З того часу в мене – тик
І, як смерть, дієта.